TỜ THÔNG TIN LIÊN LẠC

10
11
2017

CURSILLO
VIỆT NAM - ÂU CHÂU

Số 219

NỘI DUNG

- Lá Thư Phong Trào 1
- Lễ các Thánh *(MA/VTT)* 2
- Hành hương Fatima *(Elisabeth Nguyễn)* 3
- Thơ Hành Hương Fatima *(Elisabeth Nguyễn)* 4
- Liều thuốc để giải bệnh *(ĐTC Phanxicô)* 5
- Đời sống chứng nhân *(Một cursillista Khóa 2)* 5
- Làm người ở lại *(K7)* 6
- *Bước Tới* *(Trần nguyên Bình)* 8
- Làm chứng cho Chúa *(Mộng Lan)* 9
- Tâm tình 1 trợ tá *(M Vũ)* 10

SINH HOẠT HÀNG THÁNG

Trường huấn luyện

Chúa nhật 10/12/2017 : 14g30 -17g00

Chúa nhật 14/01/2018 : 14g30 -17g00

Ultreya

Chúa nhật 28/01/2018 : 14g30 -17g00

Chúa nhật 25/02/2018 : 14g30 -17g00

Cursillo

Le Mouvement des Cursillos de la diaspora Vietnamienne en Europe

http://cursillo.free.fr
http://cursillovnau.free.fr
eMail : mduongn@gmail.com

Mission Catholique Vietnamienne
38 Rue des Épinettes
75017 Paris—FRANCE

Tel. +33 (0) 981 896 701
Fax. +33 (0) 156 802 268
http://www.giaoxuvnparis.org

Con Đường Cursillo

Lá thư Phong Trào

Thưa Quý Anh Chị Cursillistas thân mến,

Đọc lại lịch sử Phong Trào, chúng ta đều biết ông Edouardo Bonnin đã nhận được ơn đặc sủng để cùng các đấng bậc và cộng sự viên hình thành Phong Trào Cursillo vào những năm 40 của thế kỷ trước. Tuy rằng phải đến năm 2004 Phong Trào mới được Tòa Thánh công nhận, từ ngày đầu đến nay, giáo quyền các cấp, từ Vatican đến các Giáo Hội địa phương đều nhận thấy sự hữu ích của Phong Trào trong các cộng đoàn. Sở dĩ có sự kiện này là vì Phong Trào luôn trung thành với ơn đặc sủng tiên khởi và giữ đúng phương hướng tiến tới mục tiêu đã được vạch ra từ lúc ban đầu. Chính vì thế mà chúng ta thấy được tác động của Chúa Thánh Linh và các ân sủng của Người đổ xuống tràn đầy trong những Khóa Ba Ngày. Chính Chúa Thánh Linh đã soi sáng để các vị lãnh đạo tiên khởi Phong Trào đưa ra được phương pháp đặc trưng của Cursillo để hứng lấy ân sủng của Thiên Chúa cải đổi con người một cách cấp tốc chỉ trong ba ngày ngắn ngủi để bắt đầu trong Ngày Thứ Tư cuộc sống tông đồ giáo dân, thừa sai Phúc Âm Hóa môi trường mình đang sống. Theo Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II thì Phong Trào Cursillo là « dụng cụ Thiên Chúa tạo nên để loan báo Tin Mừng trong thời đại chúng ta ». Trước 7000 thành viên Phong trào Cursillo Âu châu, tham dự Đại Hội Ultreya tại thính đường Phaolô VI ở Vatican, ngày 30/4/2015, Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã kêu gọi các cursillistas phải trung thành với ơn đoàn sủng của mình, trở nên các thừa sai đích thực, nâng đỡ Đức Tin của tha nhân. Như thế, trong sự hiệp nhất của toàn Giáo Hội, có một sự đa dạng của nhiều hình thức phong phú của đời sống Kitô Giáo. Mỗi tu hội, mỗi đoàn thể đều chia sẻ một Đức Tin duy nhất, nhưng lại có sắc thái, phương pháp và chuyên môn riêng biệt, làm nên sự phong phú của Giáo Hội. Cursillo là một phong trào có lịch sử trên nửa thế kỷ làm công tác tông đồ giáo dân, đã chứng minh được sự trung thành của mình với ơn đặc sủng lúc hình thành. Tạ ơn Chúa.

Bước vào niên khóa mới, phong trào chúng ta tại Pháp và Âu Châu đã trải qua những ngày đầu niên khóa bận rộn nên tờ báo đã phải chậm một kỳ. Ban Điều Hành xin cáo lỗi cùng quý Cha,

Quý Thầy và toàn thể Quý Anh Chị Cursillistas, đồng thời kêu gọi Quý Vị tích cực viết bài cho tờ thông tin của chúng ta. Trong tháng 11 này, chúng ta dâng lời cầu nguyện cho linh hồn các Cursillistas đã sống hết Ngày Thứ Tư : Đức Cố Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận, các Cha linh hướng, hai vị chủ tịch tiền nhiệm là bác Alexis Trương Thành Khán, và Jean Bosco Đào Văn cùng các anh chị Cursillistas đã về Nhà Cha. Chúng ta cũng tưởng nhớ đến các Thánh Tử Đạo Việt Nam cầu xin các đấng hộ phù Giáo Hội Việt Nam đang gặp nhiều khó khăn, bách hại... Chúa Nhật 26/11/2017 là lễ Chúa Kitô Vua, Quan Thầy Phong Trào Cursillo Pháp và Âu Châu, chúng ta cầu xin Thầy Chí Thánh ban xuống dồi dào ơn phúc cho Phong Trào chúng ta vững vàng đi trên con đường Cursillo với lòng Tin, Cậy, Mến để đưa tha nhân về với Thầy và đưa Thầy đến cho tha nhân.

Trong niềm hy vọng Kitô Giáo, chúng ta hãy sốt sắng dọn mình bước vào Mùa Vọng để chờ đợi Ngôi Hai Giáng Thế.

Văn Phòng Điều Hành ■

CẦU NGUYỆN

Bà Maria Vũ Thị Hoa, mẹ của anh Mai Xuân Thu #K.3 (vợ là chị Anne Ngọc Cương #K.7), đã được Chúa gọi về ngày 25-09-2017 tại Berlin, Đức Quốc.

Anh Giuse Nguyễn Tiến Sĩ, em trai chị Têrêsa Trần Thùy Trang, #K32, qua đời tại Đức quốc ngày 31-10-2017

Phong trào Cursillo xin chung lòng hiệp ý cầu nguyện xin Thiên Chúa sớm đón nhận các linh hồn ấy vào chốn vĩnh hằng, và nâng đỡ ủi an những người thân còn ở lại.

Lễ các Thánh

Tôi đi giữa hàng cây đã bắt đầu thưa lá. Gió hiu lạnh thổi lá vàng rơi xào xạc bởi gót chân người dẫm lên. Đi giữa hai hàng mộ, nỗi nhớ nhung từ đâu lại kéo về. Nơi đây những lúc tôi đến thật tĩnh mịch, hiu quạnh, như nhắc nhở chúng ta phải thinh lặng đừng quấy rầy những người đang nghìn thu yên nghỉ.

Mùa thu lúc nào cũng man mác buồn, trời âm u và mau tối, đến những nơi nầy lòng người cũng buồn theo. Nơi đây những người thân của tôi vĩnh viễn nằm xuống vẫn còn được may mắn nằm trong tấc đất để có người hằng năm đến viếng thăm. Tôi chợt xót xa nghĩ đến những người đã không may mắn có được một nấm mồ, không được thân nhân tiễn đưa vào phút cuối cùng.

Chỉ có một năm thôi mà đất trống chung quanh hầu như còn rất ít chỗ. Những người lớn kể cả những người trẻ rủ nhau đi nhiều quá, suýt nữa tôi không nhớ nơi tôi đến ở địa điểm nào. Tay cầm chổi, tôi quét lá vàng phủ đầy trên ngôi mộ và cũng quét dọn luôn những ngôi mộ kế bên.

Hạnh phúc ngắn ngủi quá, tôi trách mình sao không biết trân quý tình cảm gia đình và những người thân yêu khi còn sinh thời. Ngày đó, tôi thờ ơ lãnh đạm với những người thân của tôi để giờ đây những người đó đã đi rồi, có cố níu lại cách nào thì nó cũng đã vuột ra khỏi vòng tay. Nếu như ai đó cho tôi một điều ước thì tôi ước gì được sống lại tuổi mà tôi còn tất cả những người thân yêu.

Tôi nhớ lại Thánh Lễ mừng kính các Thánh sáng nay, trong bài chia sẻ, cha có nhắc nhở con người chúng ta hãy sống cho biết nên thánh. Noi gương các thánh, sống gần gũi thân thương với gia đình, với cộng đoàn. Hãy tận dụng những con đường nên thánh để làm những việc làm đơn sơ đầy tình yêu đến cho tha nhân.

Những lời nói tha thiết của Cha vang vọng trong đầu óc tôi làm tôi chợt hổ thẹn với lòng. Phải rồi, chỉ có trong niềm yêu thương và cậy trông vào tình yêu của Chúa con người mới tìm thấy được hạnh phúc cho bản thân.

Tự nhiên, tôi cảm thấy như đang tìm ra một thứ hạnh phúc nhỏ nhoi ấm áp giữa mùa thu lành lạnh nầy, một thứ tình cảm yêu thương mà Chúa dành cho tôi và tôi dành cho Chúa. Mối tình thiêng liêng đó đem lại cho tôi sự bình yên trong tận đáy lòng mà nhất quyết tôi phải giữ nó.

Tôi tin vào ngày mai đầy nắng ấm.

Tạ ơn Chúa, nếu vắng Chúa trong cõi đời nầy, ai sẽ dìu con đi trong những lúc u buồn thất vọng.

MA/VTT – tháng 11/2017

Từ 04.05 đến 09.05.2017. Vợ chồng tôi vừa đi hành hương Fatima (Portugal) về. Tâm hồn tôi thật bình an và nhiều niềm vui. Niềm vui thiêng liêng sâu xa được đong đầy bao nhiêu ân tình, được liên kết thật đông đảo những Cursillistas tại các quốc gia khác trên thế giới từ USA, Mỹ Châu, Úc Châu, Mỹ Latinh v.v... đến nơi đây để tôn kính Đức Mẹ Maria, đã hiện ra với ba em bé Lucia dos Santos, Jacinta Marto, Francisco Marto, năm nay là đúng 100 năm. Đức Mẹ nhắn nhủ qua ba em : " Các con hãy ăn năn sám hối, hãy tôn sùng mẫu tâm, hãy năng lần hạt mân côi ".

Chúng tôi, những anh chị em Cursillistas đến từ các nước trong Liên Hiệp Âu Châu như Tây Ban Nha, Ý, Pháp, Đức, Hòa Lan v.v. và những quốc gia khắp năm châu trên toàn thế giới, gặp nhau trên những con đường dẫn vào Đền Thánh Đức Mẹ Fatima và nơi quảng trường rộng lớn đó. Chúng tôi nhận ra nhau ở những chiếc khăn quàng có ghi chữ « Cursillo» hay chữ « De Colores » hoặc trên miếng da tròn đeo toòng teng trước ngực. Chúng tôi ôm chào nhau, thăm hỏi và chúc bình an cho nhau thật thắm thiết, mặc dầu người nào người nấy chỉ nói tiếng mẹ đẻ của mình. Chúng tôi chưa hề biết nhau nhưng cũng thật là thân tình như đã từng thân quen nhau từ thuở nào.

Mọi sắc tộc trắng đen vàng đỏ... cùng một đức tin, cùng một gia đình Cursillo, trong Thánh Lễ dưới chân Đức Mẹ đã nhường nhau từ chỗ ngồi bé tí, ghế đã chật mà cứ nhích nhích từng chút để có thêm người nào ngồi được thì cứ ngồi. Thật là một cử chỉ đầy nhân tính tràn trề niềm yêu thương của con cái Chúa Giêsu, cười với nhau thật thân thiện và yêu thương, ôm chào nhau như đã từng là người thân của nhau, nhất là khi chúc bình an cho nhau thì thật là ân cần, thân mật, thắm thiết và thiêng liêng hiển hiện trong cử chỉ, trên khuôn mặt tỏa sáng niềm tin yêu, trong nụ cười xinh tươi, trong đôi mắt long lanh chan hòa tình yêu con Một Cha Chung.

Riêng gia đình Cursillo Âu Châu từ Pháp, Bỉ, Thụy Sỹ, Đức đã để lại trong tim tôi một tình bạn thắm thiết dồi dào trong tình Chúa. Cám ơn ban tổ chức cho chúng tôi chia nhau ở hai khách sạn gần nhau trên cùng một con đường dẫn đến đền thờ Đức Mẹ. Những lời chào thăm ân cần của quý anh chị em Cursillistas khi gặp lại nhau mừng mừng tủi tủi, và nhất là những sự ngạc nhiên rất trân quý của các anh chị em đã từng biết tin và cầu nguyện cho "ông xã xệ" của tôi từ tháng 12.2016 khi nghe tin anh bị tai biến mạch máu não. Nay gặp lại "ông xã xệ" của tôi bằng xương bằng thịt mà đi lại và nói năng bình thường, (nhiều anh chị em rất ngỡ ngàng, vì thường khi cứ nghĩ là khi bị tai biến mạch máu não thì không đi được, không nói được v.v...) tuy rằng tâm trí anh vẫn còn trong thời kỳ không biết, không hiểu, không nghe rõ để không thể hàn huyên nhiều hơn là chỉ một vài câu khỏe không v.v... và v.v...

Ngày 12.05.2017 là ngày Đức Thánh Cha Francis đến Fatima để dâng Thánh Lễ Tạ Ơn Đức Mẹ đã hiện ra với ba trẻ mục đồng (đã nói ở trên) đúng 100 năm ngày đầu tiên 13.05 1917, sau đó Đức Mẹ vẫn hiện ra vào mỗi ngày 13 trong tháng kế tiếp, tất cả là 6 lần với ba trẻ nói trên. Qua truyền hình, đoàn con dân Chúa khắp thế giới với nét mặt rạng rỡ, vui tươi, hăng hái tụ tập đầy chật quảng trường Fatima với đầy sắc thái thể hiện qua những lá cờ biểu hiệu của từng quốc gia, nhộn nhịp đón chào Đức Thánh Cha, vị Chủ Chăn đứng đầu Giáo Hội, mới nhận thấy ánh sáng Chúa Thánh Thần tràn đầy sức sống và sức mạnh trên Giáo Hội Công Giáo Roma. Tạ Ơn Chúa !

Đúng ngày này thì sau khi ăn cơm chiều xong, khoảng 8 giờ tối, cả nhà đang trò chuyện và dùng thức ăn tráng miệng, cá nhân tôi bị tai biến mạch máu não

ngay trên bàn ăn ! Hiện diện trong lúc này có LM Ngô Văn Chữ (SJ), con trai lớn của chúng tôi và vợ chồng Dũng-Dung (Dũng là bạn học với con trai tôi). Mọi người ân cần săn sóc cho tôi và bác sĩ cấp cứu đến đưa tôi vào bệnh viện.

Vợ chồng chúng tôi đã dự định sẽ đi hành hương Đức Mẹ hiện ra tại Banneux (Bỉ Quốc) vào ngày 14.05.2017 cùng với cộng đoàn Mannheim. Nhưng rồi chúng tôi không đi được. Các anh chị em trong cộng đoàn ở Mannheim, Wiesbaden và Frankfurt đi hành hương kính Đức Mẹ Banneux nghe tin, mọi người lo lắng cho vợ chồng tôi vì nếu cả hai người cùng bị bệnh như nhau thì sẽ ra sao ?! Trong tình yêu thương của anh chị em trong cộng đoàn dân Chúa, và toàn thể anh chị em trong gia đình Cursillo Liên Nhóm Wiesbaden và vùng phụ cận, đã quảng đại cầu nguyện cho chúng tôi dưới chân Đức Mẹ tại Banneux. Xin cảm tạ Chúa, cảm tạ Đức Mẹ. Đây chính là tinh thần HIỆP NHẤT trong Cộng Đoàn Công Giáo Frankfurt, Wiesbaden, Mannheim của chúng ta. Xin ghi ơn và cám ơn tất cả anh chị em cùng con một Cha Chung.

Tạ ơn Đức Mẹ đã sắp xếp cho sự kiện này xảy ra tại gia đình, tối hôm đó có một vị linh mục Dòng Tên và một cặp vợ chồng trẻ cùng con trai lớn của chúng tôi hiện diện, chứ nếu sự kiện này xảy ra chỉ có ông chồng đang bịnh thì không biết xoay sở ra sao !? (anh không thể gọi điện thoại từ ngày bị tai biến đến nay vì anh không diễn tả được những ý nghĩ của mình, và khi nghe người khác thì không hiểu được ý của người ta). Nếu sự kiện này xảy ra tại Bồ Đào Nha thì chúng tôi sẽ gặp rất nhiều khó khăn vì không biết tiếng Bồ Đào Nha, lại phiền phức đến bao nhiêu anh chị em trong gia đình Cursillo phải lo lắng, giúp đỡ... và các con chúng tôi sẽ phải lặn lội qua chăm sóc đón về. Tạ ơn Chúa đã cho những biến cố này xảy ra tại nhà. Đây chính là hồng ân Ngài chuẩn bị cho chúng tôi những ngày cuối đời trên thế gian này, để chuẩn bị tâm hồn (tôi đã chuẩn bị từ ngày về hưu) kỹ càng hơn về với Ngài.

Elisabeth Nguyễn ♥

Hành Hương Fatima

Fatima một trăm năm về trước
Mẹ hiện ra với ba trẻ chăn chiên
Trên cây sồi Mẹ rạng rỡ uy nghiêm
Jacinta, Lucia: „**Kìa Bà Đẹp!**“
Fancicô: **“Em có thấy đâu nào?”**
Mẹ dịu dàng: **“Các con đừng sợ!”**
Hãy siêng năng lần hạt chuỗi Mân Côi.
Lucia: “**Thưa Bà Đẹp”,**
Bà đến tự nơi nào?
Miệng hoa cười: “**Ta đến tự trời cao,**
Vào giờ này, ngày 13 mỗi tháng,
trở lại đây, các con sẽ gặp Ta”.
Fancicô vâng lời lần chuỗi hạt
Liền thấy Bà sáng đẹp hơn mặt trăng,
Nhưng... đôi mắt sao u buồn ấp ủ...

Con đến đây tìm dấu vết Mẹ Hiền
Còn in dấu trên cây sồi, phiến đá.
Con đến đây với tâm hồn yêu kính
Cầu xin Mẹ thương đến Việt Nam con
Đang tan nát dưới chân loài quỷ đỏ
Sẽ một ngày, được đất trời đổi mới
Như Đông Âu, như Tiệp Khắc, Ba Lan...
Con quỳ đây, bé mọn dưới chân Người
Xin dâng hết đời con vào tay Mẹ
Xin Mẹ giữ gìn, dẫn dắt, yêu thương...

Con phải làm chi để xứng làm con Mẹ?
Tiếng Mẹ Hiền thánh thót ở thinh không
“Con yêu hỡi, hãy ăn năn đền tội,
Hãy siêng năng lần Hạt Chuỗi Mân Côi,
Và rước lễ mỗi thứ bảy đầu tháng...”
Con cúi đầu, mắt rưng rưng ngấn lệ
“Xin vâng”, con xin vâng lời Mẹ.

Elisabeth Nguyễn

Liều thuốc để giải bệnh chống lại Thiên Chúa

Bài chia sẻ của Đức Thánh Cha Phanxicô trong thánh lễ sáng 21/11/2017 tại nhà nguyện Marta. Trích từ trang internet của Radio Vatican.

Thử nghĩ về thảm họa diệt chủng

[…] Chúng ta thử nghĩ về thảm họa diệt chủng trong thế kỷ trước. Hồi đó, lý thuyết ấy tựa như một thứ văn hóa mới. Lý thuyết ấy nói rằng, mọi người đều giống nhau, đều cả như nhau thôi, nhưng chỉ chấp nhận dòng máu thuần chủng, còn những người khác bị gạt ra bên ngoài, bị giết chết… Khi nói tất cả đều giống nhau và thuần chủng, thì đồng nghĩa với việc không có chỗ cho sự khác biệt, không có chỗ cho sự đa dạng, không có chỗ cho tha nhân, không có chỗ cho Thiên Chúa. Và đó chính là cội rễ của tội ác ma mãnh này. Đứng trước cuộc thực dân về văn hóa, nảy sinh từ cội rễ mang tính ý thức hệ, ông Eleazaro trong bài đọc trích sách Macabe đã đứng vững và bám chắc trong niềm tin nơi Thiên Chúa.

Cần phân định những thứ mới mẻ

Bạn cần biết nhận định trước những gì mới mẻ. Bạn cần phân định xem những điều mới mẻ ấy đến từ Chúa, đến từ Chúa Thánh Thần, hay lại đến từ nguồn gốc xấu xa độc ác nào đó? Ví dụ, trước kia, chúng ta nói: Ừ thì, nhưng mà thật đáng tiếc là bạn không thể giết hại các trẻ em được. Còn ngày nay, bạn lại có thể giết hại các hài nhi, và không có vấn đề gì cả. Điều này cũng là điều mới đó thôi.

Ví dụ khác, ngày trước, có một sự khác biệt rõ ràng khi nhìn về công trình thụ tạo, rằng đó là công trình Chúa đã làm nên, rằng đó là vạn vật cần được tôn trọng. Còn ngày nay, thì chúng ta hiện đại hơn một chút, chúng ta làm điều này, chúng ta hiểu điều kia, và rồi chúng ta đánh đồng sự khác biệt giữa các sự vật, chúng ta pha trộn đủ mọi thứ.

Liều thuốc để giải bệnh chống lại Thiên Chúa

Những kiểu thực dân mang tính ý thức hệ và văn hóa, thì chỉ tập trung nhìn vào khoảnh khắc hiện tại, mà phủ nhận quá khứ và không thèm nhìn tới tương lai. Khi theo những não trạng ấy, họ chỉ sống trong một thời điểm, nhưng không sống trong thời gian, và vì thế họ không đem lại cho chúng ta bất cứ hứa hẹn gì cả. Với thái độ này, họ làm cho tất cả trở nên giống y hệt nhau và họ phá hủy mọi khác biệt. Làm như thế, họ gây tội ác xấu xa, họ chống lại Thiên Chúa là Đấng Tạo Hóa.

Mỗi lần có một kiểu thực dân về văn hóa và ý thức hệ ra đời, là mỗi lần họ gây ra tội ác, họ chống lại Thiên Chúa Tạo Hóa, bởi vì họ muốn thay quyền Tạo Hóa để làm tất cả những gì họ muốn. Tội chống lại Thiên Chúa xảy ra trong suốt chiều dài lịch sử. Và để đối lại với tội lỗi này, để đối lại với loại bệnh này, có một loại thuốc giải: đó là các vị chứng nhân, đó là các vị tử đạo■

Đời sống chứng nhân

« Anh em hãy ra đi loan báo Tin Mừng, làm chứng cho Thầy cho đến tận cùng trái đất ». Như vậy mỗi một người Kitô hữu đều có ơn gọi và bổn phận phải làm chứng cho Chúa, mang Tin Mừng của Chúa hay ơn cứu độ của Ngài đến cho người khác.

Bằng cách nào ? Trong rollo « Hành Đạo » có một phương pháp được coi là hữu hiệu nhất là dùng chính đời sống của mình để làm chứng cho đạo của mình. Muốn mang Chúa đến cho người khác, trước tiên chúng ta phải có Chúa trong tâm hồn của mình : *« Người tốt thì lấy cái tốt từ trong kho tàng tốt của tâm hồn của mình, kẻ xấu thì lấy cái xấu của mình. Vì lòng có đầy thì miệng mới nói ra»* (Luca 6, 4-5). Như vậy thánh hóa bản thân là điều cần thiết. Có những vị thánh suốt đời không làm điều gì lớn lao, to tát nhưng ảnh hưởng của họ rất lớn và làm cho nhiều người biết đến Chúa nhờ vào đời sống chứng nhân hằng ngày của mình như thánh nữ Thêrêsa Hài Đồng Giêsu, ông Charles Foucauld... Từ khi phong trào Cursillo được thành lập ở Paris năm 1993 đến nay tôi có dịp sinh hoạt thường xuyên ở giáo xứ hơn. Tôi rất cảm phục những cuộc đời bình dị và đơn sơ của các Bác đã lớn tuổi, có người đã ngoài 80, 90 tuổi mà vẫn đến giáo xứ giúp các Cha và các anh chị trong nhóm làm báo, làm bếp. Đối với tôi Đức Ông Vinh là một mục tử hiền lành và khiêm nhượng. Đức Ông cặm cụi làm việc cả ngày, buổi sáng thì viết bài, buổi chiều đi thăm người bệnh ở các bệnh viện hay những người già yếu không đến nhà thờ được. Tuy bận rộn nhưng Cha luôn vui vẻ, tiếp đón, lắng nghe mọi người, không phân biệt ai hết. Lời giảng của Đức Ông không có mạnh mẽ, hùng hồn để tỉnh thức các con chiên, nhưng tôi luôn ghi nhớ lời ngài và cố gắng mang ra áp dụng trong cuộc sống của mình. Tôi luôn nhớ câu *« Người công chính là người sống thật với Chúa, sống thật với chính mình và sống thật với anh em của mình »*.

Một cursillista Khóa 2

Làm người ở lại

« Làm người ở lại có bao giờ vui
Khi tình nhân không còn đứng chung đôi »
(Tiễn Đưa - Nhạc Lê Đức Long, thơ Đặng Hiền)

Dù đã nghe đi nghe lại nhiều lần lời bài ca trên, đến ngày hôm ấy, tôi mới cảm nhận được «*làm người ở lại*» vẫn có thể có niềm vui âm thầm mà chan chứa, và dù «*khi tình nhân không còn đứng chung đôi*», tôi vẫn thấy thật gần gũi với những người tôi thương mến, cũng là những người mến thương tôi…Ngày 4 tháng năm 2017, tại phi trường Orly, ngoại ô Paris, có hai nhóm của PT Cursillo Việt Nam Âu Châu khởi sự chuyến hành hương Fatima kỷ niệm 100 năm Đức Mẹ hiện ra cho ba mục đồng. Hai chuyến bay cách nhau hai tiếng đồng hồ, ở hai khu vực khác nhau. Chồng tôi và chị KP thuộc về nhóm thứ nhất. Tuy 'làm người ở lại', tôi đã háo hức thức sớm và tháp tùng hai anh chị ra sân bay, lòng vui mừng vì có dịp tiễn chân phái đoàn hành hương, với chút nuối tiếc là lại lỡ hẹn với MẸ tại Fatima lần thứ hai, không kể sự vắng mặt của tôi ở Banneux vào năm 2015.

Thấy tôi xuất hiện ở phi trường, ai nấy đều ngạc nhiên tưởng rằng giờ chót tôi đã thu xếp được việc riêng để tháp tùng với họ ! Đến khi hiểu ra tôi chỉ làm người 'tiễn chân', nhiều người ngỡ ngàng cảm động. Đó là niềm vui thứ nhất mà tôi nhận được. Niềm vui được chung chia nỗi háo hức, nôn nao đến Thánh Địa Fatima, đặc biệt là trong Năm Thánh này. Niềm vui lúc nào cũng có thể là những người bạn đồng hành bên nhau trong lý tưởng tông đồ mà Thầy Chí Thánh đã chọn gọi cho chúng tôi qua PT Cursillo, bất chấp không gian và thời gian. Niềm vui thấy thêm lần nữa mái tóc bạc dường như bao giờ cũng được chải vội vàng của Đức Ông linh hướng, kèm theo nụ cười 'duyên dáng' muôn thuở, nụ cười thư giãn hạnh phúc mỗi lần gia đình Cursillo quây quần bên nhau…Sau khi nhóm thứ nhất đã vào hết trong phòng cách ly để chờ máy bay đến, tôi lững thững ra về, lòng nghĩ ngợi hoài về chuyện chị M. do nghe lời con gái nên để lại passeport lúc ra khỏi nhà, và bị nhân viên hàng không buộc chị 'ở lại', sự 'ở lại' của chị chứa đựng nhiều ngậm ngùi, bực tức ! Tôi muốn đi chung với chị một đoạn đường về nhà, nhưng chị từ chối, lúc đó mắt chị đỏ hoe. Làm việc ghi danh cho chuyến hành hương Fatima từ nhiều tháng qua, tôi biết rõ chị mong chờ chuyến hành hương này lâu rồi, từ lúc người chồng chưa qua đời vì bệnh nặng. Nhìn dáng chị thẫn thờ khuất xa, tôi cũng thấy mắt mình cay cay…

Sau đó không hiểu động lực nào thúc đẩy, thay vì đi về, tôi đổi ý lấy chuyến xe điện ngắn tới khu vực nơi nhóm thứ hai đang chờ làm thủ tục kiểm tra hành lý. Lại thêm nhiều sự ngạc nhiên : « Ồ !... », « Ủa ?... », thậm chí có người còn đoán là tôi dành cho họ sự bất ngờ giờ chót. Mà có sự bất ngờ thật , vì chị T.L. trong nhóm này cũng để quên passeport ở nhà ! Lúc đó đã gần tới giờ bay, hai vợ chồng chị luýnh quýnh chưa biết chọn cách nào : anh đi một mình, chị quay trở về nhà, hay cả hai cùng bỏ vé ? thì TN 'chợp' ngay tôi lúc đó đã sắp bước ra khỏi cửa, để nhờ giúp hướng dẫn chị T.L. trong việc đổi vé cho chuyến trưa hôm ấy, và anh T. đồng ý đi tới Lisbonne, ở đó chờ vợ tới chiều để cùng lấy xe ca đi Fatima. Tôi nhận lời ngay vì nghĩ mình rảnh rỗi cả ngày.

Thế là hai chị em tức tốc ra ngay văn phòng của hãng Transavia để đổi vé, sau đó đón taxi về nhà chị T.L. lấy passeport. Tội nghiệp chồng con chị phone liên tục, chắc sợ tài xế taxi 'câu giờ', anh bảo chị đưa điện thoại cho ông tài và hướng dẫn đường đi nước bước thật rõ ràng (họ cùng là đồng nghiệp). Chúa thương cho chúng tôi gặp ông tài tốt bụng, ông nhấn ga luồn lách trong dòng xe đầy đặc để tới được nhà chị sớm nhất có thể (chị nói không phải mình quên chuẩn bị giấy tờ tùy thân, nhưng vì chị loay hoay lo phần hành lý giấy tờ của chồng cho đầy đủ mà quên chuyện của mình !).

Khi trở lại phi trường, còn dư chút thời gian, hai chị em tìm chỗ ăn trưa, đó cũng là dịp hiếm hoi chúng tôi có thể thanh thản ngồi bên nhau, và chia sẻ những chuyện vui buồn trong thời gian đã qua. Trong mắt tôi, chị T.L. là người nội trợ đảm đang, tài bếp núc của chị tôi thua xa…hàng ngàn cây số ! Chị lại khéo lo toan cho chồng con, và nhất là chị rất quan tâm đến các linh mục sinh viên xa nhà sang Pháp du học. Trong thời gian chúng tôi gặp khó khăn về công ăn việc làm, anh chị đã tận tâm hướng dẫn cho chúng tôi theo khả năng và sự hiểu biết của anh chị. Lúc nào gặp nhau trong các sinh hoạt của PT, chị cũng động viên an ủi tôi. Nghe chị nói lời «cám ơn» tôi hoài, tôi thật là ái ngại, không biết làm sao chia sẻ cho chị hiểu hết cảm nghiệm của tôi về 'phép lạ Orly' mà Thiên Chúa đã ban cho tôi qua Mẹ Maria, mặc dù tôi chưa có thể đặt chân lên đất thánh của Mẹ. Chính vì được làm 'người ở lại' nên tôi mới có cơ hội giúp chị, hay nói đúng hơn là 'đáp trả' lại một phần nào đó sự nâng đỡ tận tình của anh chị dành cho vợ chồng tôi trong thời gian qua. Có lẽ Chúa hiểu lòng tôi từ bấy lâu nay nên cho tôi cơ hội này giúp chị để thay lời cám ơn. Nhờ phương tiện kỹ thuật hiện đại qua smart-phone, từ buổi tối chị T.L. đến Fatima, tôi được xem thấy hình ảnh chị tươi vui, bình an, với chồng và bạn bè chí thân, lòng tôi thật là hạnh phúc. Với tập sách hướng dẫn chi tiết các sinh hoạt trong bốn ngày ở Fatima, tôi đã luôn hiệp ý cùng các cha linh hướng, các anh chị em trong gia đình Cursillo, trong lúc chặng đàng thánh giá, giờ rước kiệu Đức Mẹ, hay qua những rollos,v.v… để tuy 'xa mặt' nhưng 'lòng không cách xa' !

Đó là kinh nghiệm 'làm người ở lại' của tôi. 'Ở lại' trong niềm tín thác, trong sự hy vọng nơi lời cầu bầu của Mẹ Maria với Thiên Chúa để tôi thêm vững bước lướt qua mọi khó khăn nhất thời của bản thân. 'Ở lại' trong mối tình huynh đệ thân thương của dòng họ « Cur». Trong hành lý của chồng tôi lúc trở về, anh mang cho tôi rất nhiều quà kỷ niệm của những người bạn đã có những khoảnh khắc không gần kề nhưng đã cùng tôi « *đứng chung đôi* ». Tôi thật là bồi hồi cảm động… Khi chia sẻ cuối ĐH Ultreya tháng chín năm nay, Đức Ông linh hướng Giuse Mai Đức Vinh nói : « ***Tôi có 'máu Cursillo' chảy trong người rồi thì làm sao 'bỏ' Cursillo được !*** ». Tôi 'chịu' câu nói đó của Đức Ông vô cùng ! Dòng máu đó cũng đang luân chuyển trong tôi. Khi nào tôi còn biết bám víu vào « Ơn Thánh Chúa », vào tình bạn thiêng liêng, thì dòng máu đó sẽ còn tiếp tục nuôi dưỡng tôi bằng sức sống tâm linh, giúp tôi nếm được phần nào hạnh phúc của Nước-Trời, nơi tất cả những giá trị phàm trần sẽ trở thành vô nghĩa, vì giá trị duy nhất của vùng đất viên miễn đó chỉ còn là : **Tình- Yêu**./.

(*Thương tặng anh chị T.& L. *** K7*)

Bước Tới

Thằng bé té bổ chẳng trên sân chơi ! Mếu máo khóc thét lên, nó dãy dụa ăn vạ trên sân cỏ. Thấy mẹ không vồn vã chạy tới nâng nó lên, cậu ta càng đập chân khua tay la hét như ra vẻ trách móc, giận hờn.

Tôi thấy người mẹ vẫn thản nhiên, không vội vã mà chỉ nhỏ nhẹ : « Không sao ! Con đứng lên. » Không làm thay đứa bé, không ôm nó đứng lên nhưng chỉ cầm tay như khuyến khích nó đứng dậy.

Nhìn hình ảnh những người Âu châu hướng dẫn con từ lúc chập chững tập đi, tôi liên tưởng tới những ngày thơ bé thuở nào tại Việt Nam, cứ mỗi lần đứa trẻ té ngã, người cạnh nó thường xít xa, rồi hoặc cái ghế, nền nhà đều « bị phạt, bị mắng » vì đã làm ngã té con mình, em mình…Người ta đổ tội cho môi trường chung quanh chứ không phải để cho đứa trẻ nhận ra nguyên nhân đã gây ra sự việc, rằng nó cần lưu ý, cẩn thận cho những bước đi kế tiếp.

Hành trình theo Thầy với những bước chân chập chững giữa môi trường không thiếu những khi đang tung tăng vui chân bước tới, tưởng như đường đi giản đơn và phẳng lặng, tôi cũng đã chẳng khác nào đứa bé lăn nhào giữa lộ, đánh mất niềm tin, la hét trách móc ngoại cảnh, kể cả ăn vạ với Chúa nhưng Chúa vẫn lặng thinh.

Tông đồ Phaolô ngày nào giữa phong ba thử thách cũng đã từng « ăn vạ » với Thầy ; nhưng chỉ nhận được lời nhắn nhủ : **Ơn Ta đã đủ cho con**. Chúa cũng hành xử như người mẹ nọ đưa tay đỡ nhẹ và khuyên đứng lên, bước tới, mà không làm thay.

Cơn sầu não của Thầy ngày nào trong vườn Cây Dầu, và giờ hấp hối trên thập giá Thầy cũng đã có những giờ phút cảm thấy như bị bỏ rơi : « Eli, Eli, lema sabachthani : Cha ơi, Cha ơi, nhân sao Cha bỏ Con ? » (Mt. 27 : 46). Đường Thầy đã đi, Ngài mời gọi tôi ***Bước Tới*** : « Hãy theo Thầy » (Mt. 9 : 9)

Giờ hấp hối trên đồi vắng ngày nào, dưới chân thập giá chỉ còn thấy có Mẹ Ngài, và môn đệ Gioan (Ga. 19 : 25) ! Đường Thầy đi gập ghềnh, gian truân quá, đâu đấy đã bỏ Thầy lùi lại phía sau !

Lời Thầy mời gọi nghe ra giản đơn quá, chỉ vỏn vẹn có cụm từ *Hãy theo Thầy* mà sao con bước mãi không tới. Mãi tới hôm nay con cứ vẫn mãi chập chững như đứa trẻ đang tập đi.

Nhìn lại đường con theo Thầy còn quá xa đồi dốc ngày nào, nơi Thầy ***Bước Tới*** dưới sức đè nặng của cây thập giá ; dàn dụa máu mồ hôi, và những trận mưa đòn của lý hình đổ xuống trên thân thể Thầy.

Tình Thầy dành cho con vẫn mãi là lời vọng gọi, nhắc nhở con Đứng Lên – Bước Tới, mà không phải là nằm đó ăn vạ, la hét, khóc than, trách móc ngoại cảnh !

Môn đệ Phaolô đã từng hiểu thấu đáo ý nghĩa lời mời gọi của Thầy. Thánh nhân đã trải nghiệm, kinh qua lộ trình dẫy đầy khổ đau mà chính ngài giải bày : tù tội, đòn vọt, đắm tàu, đói khát, bị hiểu lầm, vu khống… !. Thánh nhân đã vẫn bước tới trong kiên vững bằng trọn vẹn Tình Yêu Đáp Trả : « V***ì Ngài, tôi đành mất hết, và tôi coi tất cả như rác, để được Đức Kitô, và được kết hợp với Ngài…»*** (Pl. 3: 8).

Những la hét, ăn vạ của đứa bé chập chững khi té ngã vẫn còn gắn liền với con người tôi.

Tôi chưa thể « Vì Ngài đành mất hết…để được Đức Kitô » do đó gian truân, thử thách vẫn luôn là lực cản, là sợi thòng lọng cầm chân tôi lại. Tôi « la hét, trách móc » và đổ vạ cho ngoại cảnh. Nhưng càng « la hét, trách móc » lại càng tan nát, lùi lại phía sau, càng làm tha hóa bản thân và môi trường, và chính bản thân tôi, như thánh Augustinô từng dạy : « ***Càng kêu trách lắm càng tan tác nhiều »*** (Tự Thú).

Chẳng thiếu những khi tôi sầu buồn, chán nản vì những hờ hững của những người tôi muốn tìm ủi an, cậy dựa, mà không phải là đi tìm cậy dựa nơi Thiên Chúa, đấng vĩnh hằng và đầy lòng xót thương. Tôi đã tìm sai chỗ, tìm hạnh phúc hời hợt nơi những đối tượng hữu hạn từ bản chất của con người trần

thế, vì vậy những tạm bợ chỉ mang lại đớn đau. Thánh Augustinô trong cuốn Tự Thú của ngài khi thánh nhân vượt ra khỏi dĩ vãng nặng chất người và tìm gặp Đức Kitô, ngài dạy : « ***Tâm hồn con người hướng về đâu nếu không phải về Chúa, nếu không sẽ chỉ đớn đau »***

Chúa vẫn chưa là tất cả của tôi. Chưa phải là viên ngọc quí giấu trong thửa ruộng mà tôi cần đánh đổi tất cả để chiếm cho bằng được ! Chính vì vậy, tới hôm nay, bước đi của tôi vẫn vật vờ chưa vượt ra khỏi tầm kìm hãm của bản chất thụ tạo, hầu Bước Tới cho một cuộc kiếm tìm Đấng mà tôi phải ước mong.

Hạnh phúc thực sự chỉ có thể tìm nơi Đấng là nguồn mạch hạnh phúc, nơi Ngài không có đổi thay, phản trắc như thánh Augustinô đã trải nghiệm : « ***Lạy Chúa ! Chúa bất tử và không thay đổi »*** (Tự Thú).

Giữa những đớn đau, gian khổ, thử thách, và hạnh phúc hời hợt của con người sẽ không còn là lực cản bước chân tôi khi tôi thâm tín rằng Chúa yêu tôi. Mọi cảnh huống cuộc đời đều là những dụng cụ Thiên Chúa dùng để trau chuốt, gọt dũa tôi nên hoàn thiện, và trong tình yêu Cha chăm sóc, đỡ nâng, đồng hành với tôi để tôi luôn BƯỚC TỚI trong thánh ý Ngài.

Hành trình tôi sẽ an vui, hạnh phúc khi Chúa là tất cả, và luôn tin rằng Ngài yêu tôi.

« *Hạnh phúc tuyệt đỉnh của cuộc đời là xác tín rằng chúng ta được yêu thương »* (Victor Hugo)

Những phút suy tư về thử thách

Trần nguyên Bình

Làm Chứng Cho Chúa

Thấm thoát mà đã một năm trôi qua, một năm em trở thành người cursillista. Em đã cảm nhận được Hồng Ân này, chính Chúa đã chọn gọi cho em vượt qua những trở ngại của cuộc sống áo cơm để em thu xếp ổn thỏa hết việc riêng, và có mặt ở khóa 36 tại Giáo Xứ Việt Nam Paris vào mùa hè năm 2016. Em vừa đọc lại thật chậm rãi, thật yêu thương những cánh thư palanca, có những 'tác giả' trước đây còn xa lạ với em, nhưng sau một năm đến sinh hoạt tại Trường Huấn Luyện và Ultreya, em đã biết mặt, trò chuyện, gần gũi, thân tình.

Và Chúa lại cho em đến dự ĐH Ultreya tháng sáu 2017, trong ĐH có một câu hỏi gợi ý chia sẻ đánh động em nhiều nhất : « Anh/chị quyết tâm sẽ làm gì cụ thể để làm chứng về Chúa cho một người thân đang lạc xa Chúa, hay một người bạn chưa nhận biết Chúa ? ». Đối với trường hợp cá nhân em, em đã thực hiện điều này bằng nhiều cách. Thí dụ : đọc lời Chúa mỗi ngày,suy gẫm và cầu nguyện cho tha nhân, cho chính mình. Hoặc theo bước chân PT Cursillo : ví dụ như khi nhận mail chị thư ký nhắn cầu nguyện cho linh hồn vừa qua đời, hoặc cầu nguyện cho các cursillistas (hay người thân của họ) đau yếu, như nhắc nhở em ngay lập tức nhớ tới, và trong những phút tâm tình đó lòng em cũng được bình an trong hiện tại hơn. PT đã đưa em theo một cách nhìn khác với những gì em đã sống trước đây : tín thác, cầu nguyện, chiêm niệm, soi dẫn em tha thứ khi cần phải thứ tha.

Việc làm cụ thể của em là luôn yêu thương, quan tâm, có trách nhiệm trong sự khiêm nhường với người thân xa lạc Chúa, cầu nguyện nhiều hơn cho họ, dâng hết cho Đức Mẹ Maria; trong một ngày không còn để mình trong trạng thái buồn bã, ủ rũ, u mê. Những lúc bế tắc em chia sẻ và được lắng nghe các anh chị em trong gia đình Cursillo tâm tình về ngày thứ tư của họ, để em suy gẫm và áp dụng cho mình.

Để kỷ niệm một năm theo PT, em xin tôn vinh, chúc tụng, ngợi khen Chúa đã ban cho em được tham dự khóa học bà ngày của PT Cursillo. Em chân thành cám ơn các anh chị trợ tá dễ thương, dễ mến, dễ gần gũi, dễ nhìn. Những lá thư Palanca khi em rảnh đọc lại thêm sức mạnh thiêng liêng, động lực thúc đẩy em đi tới, đi tiếp trong ân sủng và bình an.

DE COLORES * Mộng Lan (k.36)

TÂM TÌNH MỘT TRỢ TÁ

Mỗi khi Phong trào quyết định mở khóa Cursillo, tôi đều sốt sáng ghi tên làm trợ tá. Năm nay tôi chỉ đi giúp khóa Nam, vì chuyện gia đình không thể thu xếp ổn thỏa cho cả hai khóa. Phong trào thường cho biết tin tức về việc mở khóa rất sớm, có lẽ từ đầu năm dương lịch, để Ban Điều Hành họp bàn ấn định nhân sự và ngày giờ cho mỗi khóa. Chuyện ấy không hề đơn giản, nhiều khó khăn cần giải quyết như việc mời các vị Linh hướng, việc ấn định thời điểm mở khoá sao cho thích hợp với lịch sinh hoạt của Giáo xứ và với nhiều người... Tôi nhớ, sau đó Tờ Thông Tin hàng tuần của Giáo xứ từ tháng 03/2016 đã đăng tin tức về hai khóa Cursillo và Ban Thư ký của Phong trào bắt đầu nhận các anh chị Cursillistas ghi tên làm trợ tá.

Chuyện khó khăn của Phong trào đã có Ban Điều Hành giải quyết, tôi lo phần của mình. Vợ tôi sẽ đi giúp hai khóa trong Ban Ẩm thực. Tôi có thằng cháu nội, bố mẹ cháu thường nhờ tôi coi con khi chúng bận việc làm ăn, khi nghe tôi nói sẽ đi giúp khóa Cursillo vào đầu tháng Tám, các con tôi cho biết chúng cũng kẹt vào thời gian đó, tôi nói *« Chuyện ấy các con tự lo liệu lấy, ít nhất bố phải đi giúp một khóa ».* Thật ra, tôi không muốn tạo khó khăn cho các con, nhưng tôi biết chúng có khả năng tìm ra cách giải quyết cho hoàn cảnh của mình. Quả nhiên, ít ngày sau, các con cho biết tôi « được nghỉ » một tuần !

Yên tâm về chuyện gia đình, tôi bắt đầu chú tâm vào công tác được trao phó, dù công việc ấy tôi đã làm trong khóa trước, tôi vẫn xem lại từng chi tiết và luôn luôn cầu nguyện xin ơn trợ giúp. Tôi không dám ỷ vào sự « quen việc » và sức riêng của mình, vì mỗi khi tôi làm như thế là thế nào cũng sai sót trong công việc, kinh nghiệm ấy giúp tôi phó thác vào Chúa. Tôi luôn tự nhủ phải cố gắng hết sức mình, « *nỗ lực rồi cậy trông »,* về mặt thiêng liêng, không bao giờ tôi có thể tự cho là đã chuẩn bị đầy đủ, đây là tâm trạng của tôi, cũng có thể là của các anh chị khác, trách nhiệm càng lớn càng thấy sự bất lực của mình.

Mở khóa Cursillo cũng giống như người ngư phủ mang thuyền ra khơi đánh cá, phải chuẩn bị từ A tới Z mà vẫn không nắm chắc kết quả, có khi trở về tay trắng. Phúc Âm kể chuyện Thánh Phêrô và các Tông đồ đánh cá suốt đêm mà không bắt được gì, cuối cùng các ông vâng lời Chúa thả lưới ... Cũng vậy, chúng tôi mời các giáo dân ghi tên tham dự khóa học, không ai biết đến ngày mở khóa có bao nhiêu khóa sinh, vận động là bổn phận của chúng tôi, nhưng ghi tên là tự do của họ, nhất là trong thủ tục ghi danh họ phải làm đơn, « đơn từ » là điều gây khó chịu đầu tiên, hơn nữa trong đơn lại có vài chi tiết bề ngoài thấy khó thông cảm, PT biết điều đó nhưng không bỏ được, vì nếu không có chi tiết tối thiểu ấy, chúng tôi sẽ gặp khó khăn lớn hơn.

Đầu tháng Sáu, PT tổ chức một ngày tĩnh tâm thu hẹp để cầu nguyện và rà soát lại một số công việc liên hệ tới hai khóa. Hôm đó, chúng tôi ghi nhận khóa Nam mới có năm sáu anh ghi tên. Chúa nhật ngày 05/06/2016, PT đến vận động tại một địa điểm mục vụ, tôi có hỏi một người bạn, anh xác nhận đã nộp đơn rồi, tôi mừng là có thêm một người. Sau đó, Ban Thư ký thông báo cập nhật trên Internet mỗi khi có người ghi tên, chúng tôi hồi hộp theo dõi và tăng lời cầu nguyện. Sáng thứ Bảy cuối tháng, mở hộp thư điện tử, bản tin PT cho biết khóa Nam có mười tám anh đã ghi tên và còn chờ đơn mới. Tôi ngồi lặng yên trước màn hình, nhắm mắt tạ ơn Thày Chí Thánh đã trợ giúp những cố gắng của chúng tôi, *« vì không có Thày, anh em chẳng làm gì được »* (Ga 15,5).

Trong Ultreya cuối cùng của niên khóa 2015-2016, các anh chị Cursillistas đều phấn khởi trước tin tức về hai khóa Cursillo, chúng tôi hăng hái sắp xếp công việc chuẩn bị cơ sở và nhất là nhận làm Palanca cho từng khóa sinh, Ban Thư ký phân chia, vợ chồng tôi nhận cầu nguyện cho một số người, tình cờ trong đó có người quen. Tôi nhớ tới họ trong kinh nguyện và trong Thánh Lễ hàng ngày, nhiều lúc thả bộ từ thánh đường về nhà, tôi cũng thầm cầu nguyện cho họ, những lúc ấy, tôi cảm thấy lòng mình ấm áp vì đã nghĩ đến người khác.

Đi làm trợ tá, dù có vất vả một chút, tôi thấy mình sống những ngày hạnh phúc, tôi đã « nhận » nhiều hơn « cho », trước hết là ân sủng, tôi cảm nhận tình yêu của Thày Chí Thánh dành cho mình và tình huynh đệ giữa mọi người, khóa sinh cũng như trợ tá. Tôi còn học được những tấm gương hy sinh và nhẫn nhục chịu đựng nhau. Các anh chị đến từ khắp nơi với phương tiện riêng, còn phải góp tiền ăn cho mình, họ sẵn sàng làm các việc nặng nhọc, lau chùi nhà vệ sinh ... Ngoài ra, giữa tập thể trợ tá, cũng có thể xẩy ra chuyện va chạm hiểu lầm, sóng gió nổi lên rồi tàn lụi, vì Thày Chí Thánh ở giữa chúng tôi suốt ngày đêm. Thày là chỗ dựa chính của khóa Cursillo.

M. Vũ

Hành trình ngày thứ tư

Tôi đến nhà thương thăm mẹ của em, thấy em đã có mặt nơi đó rồi và đang ân cần đút cơm cho mẹ ăn, lấy khăn lau mặt cho mẹ một cách âu yếm. Hiếm có một người con trai nào nơi xứ lạ quê người này, hằng ngày vất vả với cuộc sống mà hết lòng chăm sóc mẹ như em vậy. Gương mặt em trông hiền hậu và buồn. Nhìn em tự nhiên thấy thương quá !

Em là VBA, một người em trai của một cô bạn học thời trẻ. Người bạn vì là chị lớn và đang ở xa gia đình nên khi hay tin mẹ vào bệnh viện, đã nhờ tôi đi làm gần đó đến thăm hỏi bác dùm. Khoảng thời gian đó em đang thất nghiệp nên em rảnh rỗi vào thăm nuôi mẹ mỗi ngày thay bà chị. Chốc chốc, thấy em ngước đầu lên nhìn mẹ một cách trìu mến, ánh mắt như thầm hỏi « Mẹ có khoẻ không ? ». Bác cũng âu yếm nhìn con trai, nước mắt chực lăn dài nơi khoé mắt như thầm nói « Tội cho con tôi quá ! ». Tôi cũng không cầm được xúc động, vội vã xin phép ra về, trở lại văn phòng làm việc.

Mẹ em qua đời sau vài tháng lâm trọng bệnh, tôi không đến tiễn đưa linh cửu bác được vì lúc đó cũng đang ở xa. Tôi biết em buồn lắm, người con nào mà không yêu thương mẹ, nhất là một người mẹ tật nguyền chân thấp chân cao bước đi khập khễnh, tự tay nuôi lấy đàn con khi sang định cư nơi xứ người. Chồng bà qua đời để lại cho bà một đàn con phải nuôi. Tuy không được sức khoẻ đầy đủ, bà vẫn phấn đấu đi làm nuôi con, cho đến một ngày bà bị vấp ngã trên con đường đến chỗ làm và trở thành một người bán thân bất toại.

VBA tuy tuổi đã xấp xỉ nửa đời người nhưng em không bạn, lủi thủi một mình, chỉ biết đi làm rồi về nhà, ít liên lạc với ai, ngay cả những người trong gia đình. Cuộc sống em rất cô đơn. Năm đó, tôi xin cô bạn số điện thoại để nói chuyện riêng với em, nhưng chỉ được địa chỉ email của em mà thôi. Tôi mong muốn bảo trợ em tham gia khóa Cursillo, vì tôi tin rằng nơi đó sẽ giúp em trút hết tâm tình mình với Chúa, xin Chúa ban cho em nghị lực và đổi mới của tâm trí của em. Em sẽ nhìn đời với một ánh mắt lạc quan hơn, em sẽ cảm nhận cuộc sống vẫn luôn còn tốt đẹp như chị đây, vì chị cũng đã từng nhiều lần là em cách đây mấy mươi năm. Chị đã bao lần vấp ngã trong cuộc đời. Rồi sau đó, chị đã có cơ duyên đến với Cursillo và Chúa đã giúp chị thay đổi rất nhiều, từ cuộc sống cho đến cách suy nghĩ. Chị đã trải qua một cuộc hoán cải liên tục. Ai gặp chị cũng đều nói khi xưa trông chị 'đen tối' mà giờ đây như có một ánh sáng trên gương mặt chị, trông chị vui tươi lắm. Em thấy đó, Chúa đã dùng ánh sáng Thánh Thần Chúa giáo huấn chị. Năm đó chị ngỏ ý đưa em vào dự khoá, nhưng em thoái thác ! Ước nguyện của chị tuy chưa thành, nhưng chị vẫn miệt mài nuôi ý định sẽ có một ngày mời em tham gia khóa Cursillo.

Nhân dịp lễ rửa tội cho cháu của em tại Giáo Xứ cách đây vài tháng, tôi rất vui mừng được gặp lại em. Em cũng vui mừng gặp tôi, trò chuyện vui vẻ. Hai chị em tâm sự với nhau trong suốt buổi ăn. Tôi bắt đầu tìm hiểu nhiều hơn về em trước khi lấy can đảm bàn lại việc mời em vào khóa Cursillo cho năm sau. Trong lúc trò chuyện, tôi nhận thấy nơi em có cái gì không ổn, đầu óc em như bị khủng hoảng vì một cái gì đó. Em kể cho tôi nghe em cũng có dịp đi nghỉ hè, đến trọ trong tu viện của các cha và đêm đến em ngủ thường hay bị ác mộng. Em thấy như có người đến đuổi em đi… Những cơn ác mộng hầu như đến với em hằng đêm. Tôi nghĩ, phải có một cái gì đó nó đang xáo trộn cuộc sống của em, làm cho em mất đi cái thực tại. Có phải chăng em đã để Chúa ra ngoài mà không hay biết ? Tội nghiệp cho em, vì tôi cũng đã từng sống trong tình trạng như em. Những thất bại, những mất mát, những muộn phiền của cuộc đời nó làm cho con người mình sống triền miên trong suy tư. Muốn thoát ra khỏi vòng lẩn quẩn đang quấn chặt giam hãm lấy mình nhưng không biết làm cách nào để thoát ra, vì không ai để tâm sự, để hướng dẫn mình vượt qua những giai đoạn khó khăn đó. Mặt em như thiếu vắng nụ cười, tâm hồn bất an, em như đang lao đao muốn bám lấy một cái phao giữa biển người đang cười vui hạnh phúc.

Tôi thấy có bổn phận phải giúp em ngay, đưa em vào gia đình Cursillo, vì nơi đó là gia đình thứ hai

của mình. Nơi đó em sẽ thấy tình thương yêu thể hiện nơi các anh chị cursilistas, và em sẽ không còn cảm thấy cô đơn, không còn cảm thấy bị bỏ rơi đâu em. Cursillo đã giúp chị sống trở lại. Rồi em xem, em sẽ như chị sống trở lại trong Chúa, sống trong 'tiếng sét tình yêu' của Ngài. Hạnh phúc của chúng ta đang nằm trong tầm tay với, mình phải níu lấy nó. Hãy lắng tai nghe lời mời gọi của Chúa và đáp trả lại lời mời gọi của Ngài. Em sẽ không còn thấy ác mộng trong giấc ngủ nữa, mà em sẽ thấy nhịp tim của Chúa vì em sẽ sống trong Chúa và Chúa ở trong em.

Chúa đang chờ em đến, và Ngài phán chị làm nhiệm vụ đón em. Ngài sẽ nhóm lửa tình yêu trong lòng em. Ngôn ngữ của chúng ta từ đấy sẽ mãi mãi là "ngôn ngữ của Tình Yêu". Chị và em, chúng ta sẽ vững vàng nắm tay nhau đi nốt đoạn đường mà Thầy Chí Thánh đã trao ban cho chị, và chắc chắn sẽ trao ban cho em : Hành Trình Ngày Thứ Tư.

MA/VTT

JOURNAL

PHONG TRÀO CURSILLO
Mr. Giuse Nguyen Minh Duong
59 bis Route de Saint LEU
95600 EAUBONNE—France
Tél: (+33) 9 81 89 67 01

THÔNG BÁO

Kính chào quý cha, quý thầy linh hướng, quý tu sĩ nam nữ, cùng quý anh chị cursillistas.

Theo đúng sứ mạng của người cursillista : " ***Phúc Âm bản thân, gia đình và môi trường*** ",

Theo tinh thần : " ***Đem Chúa đến với tha nhân, và đưa tha nhân về với Chúa*** ",

Phong Trào Cursillo Việt Nam Âu Châu xin vui mừng thông báo về chi tiết của hai khóa học 37 (Nam) và 38 (Nữ) vào mùa hè 2018 như sau :

THỜI GIAN

- Khóa 37 Nam : từ thứ tư 04.07.2018 (bắt đầu lúc 16g00) đến thứ bảy 07.07.2018 (kết thúc lúc 19g00)

- Khóa 38 Nữ : từ thứ tư 11.07.2018 (bắt đầu lúc 16g00) đến thứ bảy 14.07.2018 (kết thúc lúc 19g00)

ĐỊA ĐIỂM

Giáo Xứ Việt Nam Paris, 2 Villa des Épinettes, 75017 Paris (Pháp)

Tất cả các chi tiết cần thiết liên quan đến việc tham dự khóa, PT Cursillo sẽ in đầy đủ trong " **Phiếu Ghi Danh Tham Dự Một Khóa Cursillo** ".

Bắt đầu từ lúc này, xin quý cha, quý thầy linh hướng, quý tu sĩ nam nữ và quý anh chị cursillistas liên lỉ làm palanca để cầu nguyện xin Thánh Thần Chúa soi sáng, hướng dẫn :

- cho Ban Điều Hành PT tích cực và sáng suốt trong mọi công việc chuẩn bị từ vật chất đến tâm linh cho hai khóa ;

- cho các cursillistas thu xếp được việc riêng để nhanh chóng ghi danh làm trợ tá ;

- cho các người bảo trợ luôn quan tâm động viên và đồng hành với những người mình sẽ giới thiệu tham dự khóa ;

- và nhất là cho các ứng viên được sốt sắng bền đỗ tham dự khóa học tới giờ phút chót để hưởng trọn vẹn Ơn Thánh Chúa như chính mỗi người chúng ta đã nhận được trong khóa ba ngày.

De Colores

Ban Điều Hành PT Cursillo Việt Nam Âu Châu